

בת שש עשרה הייתי, ולא ידעתי כלום - עד שפגשתי באחד מאנשי האו"ם...

טבריה עקבה בנשימה עצורה אחרי הרומן הלוהט שנוקם בתוריה חורים כאחת משכונותיה הנידחות של העיר. הי "או"מניק לקח אותה עימו לחולצארץ, הבטיח לשאת אותה שם לאשה.

החודש שוב סערו הרוחות בעיר הכינרת. אביה של הי נצרה, שהרתה לאיש האו"ם, פנה אל ראש משקיפי או"ם, נענה כי הלה מטפל רק בתקריות גבול, אינו אחראי לחיי האהבה של פיקודיו.

כאשר פנה העולם הזה אל נציגי האו"ם בטבריה, שסרב להזדהות, וביקש ממנו להגיב על הסיפור המתפרסם בעמור דים אלה, טען שלא שמע על כך, איים בקול מורם שאם יתפרסמו הדברים, יפעיל "עורכי דין רבים" נגד העתון.

השקטה גלי לחישות, הפכה אותן לנערות המושמצות ביותר בטבריה.

רוב הרומנים בין נערות ישראליות וחילי או"ם דעכו בן-לילה. האו"מניקים, הנדים בתוקף תפקידם ממקום למקום ומארץ לארץ, הותירו אחריהם שורה ארוכה של לבבות שבורים.

ילד בן שש, המתגורר עם אימו הרווקה במושב בצפון הארץ, הוא ערות חיה לכך. אמו, שהרתה לחייל או"ם, נעזבה לאנחות. היא פנתה למטה משקיפי או"ם, תבעה פיצויים, אולם נענתה בשלילה.

המזדנבת היחידה שזכתה לקצור הצלחה היא פקידה ממשלתית צעירה, שהיתה ידועת-בציבור של או"מניק. כל

הכומתות התכולות כבשו לאחרונה את טבריה. חיילי האו"ם, שנשלחו להשכיח שלום לאורך הגבולות, הסתערו על החתיכות של עיר-הכינרת, זכו בחזית הרומנטית להצי להם ניכרת.

טברניות רבות מצאו להן ידידים בין חיילי האו"ם, הרבו לבלות בחברתם במועדוני-הלילה של עיר הקייט. ציידות האו"מניקים לא נימנו רק על המזדנבות הקבועות. בין החתיכות שנראו בחברת חיילי האו"ם היו כמה תל-מיות גימנסיה, ששיפרו בעזרת ידידיהן את ידיעותיהן ב"גיאוגרפיה."

העובדה שרוב האו"מניקים הם גברים נשואים ואבות לילדים לא הפריעה למזדנבות הרגילות, אבל עוררה בעיר

אהבת איש האו"ם

עם הכסף של הפיצויים שהבטיח האו"מניק, אבל הוריו של רפי לא הסכימו שהוא יתחתן איתי. הם אמרו שהם לא רוצים ילד מהאו"ם.

בינתיים הלכה הבטן שלי והתנפחה. כל

כמה חודשים הרגשתי הרגשה מורזה בבטן. הכנתי שזה תוצאה מהדבר ההוא. סיפרתי את זה לרפי, החבר שלי. אמרתי לו "אני בהריון מהאו"מניק."

הוא רץ מיד אל ההורים שלי וסיפר

שמשתגעות אחר תיירים ואו"מניקים. ★ ★ ★

גבר אמיתי.

למחרת ראיתי אותו שוב בבאר של מייק, הוא חיכה עד שכולם הלכו והציע לי שוב להסיע אותי הביתה. כמו ביום הקודם הוא התנהג איתי יפה והיה אדיב מאוד, אמר "לילה טוב ולהתראות." פעם ראשונה שגבר מדבר איתי ככה.

מאז הייתי נוסעת איתו כל יום, אחרי העבודה. בדרך היינו מדברים על כל מיני דברים. הוא היה מספר לי על העבודה שלו ועל החברים שלו, שיושבים בצד השני של הגבול, בסוריה. הוא אמר לי שהם גורא מסכנים מפני שהבחורות הער-ביות לא מסתכלות עליהם.

פעם, כשחזרנו בלילה, הוא אמר לי שאין לו איפה לישון. אמרתי לו: "נראה, אולי תוכל לישון אצלנו." הערתי את ההורים שלי ואמרתי להם שהאו"מניק שמ-טיע אותי כל לילה מהעבודה רוצה לישון אצלנו, מפני שאין לו איפה לישון הלילה. אבא שלי אמר: "תגידי לו שיכנס." הוא קיבל אותו יפה מאוד, נתן לו את המיטה שלו, והוא עצמו ישן אותו לילה על הארץ.

בבוקר ישבו הוא ואבא שלי ודיברו בידידות. אחר-כך שמעתי שאחותי הגדולה, רחל, אומרת לכולם: "אתם יודעים, לסוואן יש חתן או"מניק."

מאז הוא הפך לאורח קבוע בביתנו. הוא היה מביא לאבא כל מיני מתנות קטנות. פעם הוא הביא בקבוק קוניאק ושתי חולצות חדשות, ואבא שמח מאד. הוא בחר טוב, היה אומר עליו.

יום אחד אמר לו אבא: "אתה יהודי, לא?" הוא לא השיב, רק נענע בראשו. שמחתי מאד, כי ככה יכולתי להתחתן איתו.

בהתלה לא חשבתי על חתונה. אני עוד צעירה, בת 16 בסך-הכל, והחיים עוד לפני, אבל הוא הכניס לי את הרעיון לראש.

עוד באותו שבוע הוא אמר לי שהוא אוהב אותי, ושהוא התאהב בי עוד מהרגע הראשון, כשראה אותי עומרת בתחנת האוטובוס.

לא ידעתי מה לענות לו, אבל האמת היא שמחתי מאד לשמוע שאני מוצאת חן בעיניו. גם הוא מצא חן בעיני. הוא היה גבוה, רחב כתפיים ויפה. גבר אמיתי, כמו שאומרים.

★ ★ ★

לא ידעתי מה זה הריון.

ערב אחד קרה הדבר. הייתי תמימה. עוד אז לא היה לי יחסים עם גבר. הוא הזמין אותי לביתו, נתן לי לאכול ומזג לי קוניאק. אני לא רגילה לשתות משקאות חריפים והקוניאק סובב לי את הראש. הייתי מבולבלת לגמרי, לא ידעתי מה נעשה איתי. הוא אמר לי: "בואי לישון." ואחר-כך זה קרה.

גם אחרי המקרה הזה המשכתי להפגש איתו, אבל שמתי לב שהוא השתנה כמק-צת. הוא התנהג בצורה מורזה, אבל המשיך להיות אדיב ומנומס.

אחרי כמה זמן הוא הזמין אותי שוב לביתו ואז זה קרה עוד פעם. אני חושבת שמהפעם הזאת נכנסתי להריון.

בהתלה לא ידעתי שאני בהריון. לא ידעתי בכלל מה זה להיות בהריון. אחרי

סוואן (שמאל) ומשפחה - לידה אמה, שגם היא הרה, ואביה

יים, ובבית כבר לא יחסר אוכל. אחר-כך אמרו לי שבעיתונים היה כתוב שהוא נתן לי 19 אלף ל"י. זה שקר. לא קיבלתי ממנו אף פרוטה, ושמעתי שהוא עזב בינתיים את הארץ עם אשתו וילדיו. אני לא יודעת אם כדאי לנו לעשות לו משפט, כי לאבא שלי אין כסף בשביל עורך-דין. חוץ מזה 19 אלף ל"י זה שום דבר בשביל המשפחה שלנו. אנחנו חייבים למכולת ולירקן כמה מאות ל"י, ואין לנו כסף בשביל לקנות בגדים.

עכשיו אני בחודש השמיני ואמא שלי בחודש הרביעי. עוד מעט יצטרפו שני תינוקות למשפחה הגדולה שלנו, ואבא, שהוא מחוסר עבודה, לא יודע מה לעשות ואיך לפרנס אותנו.

הילדים בשכונה ידעו שאני בהריון ועשו ממני צחוק. בכל מקום שהייתי עוברת היו מצביעים עלי ואומרים: "הנה זאת ששכבה עם האו"ם."

★ ★ ★

שתי תינוקות למשפחה.

יום אחד פגשתי אותו באוטובוס. הוא היה שם עם איזה אשה ושני ילדים. הבנתי שזאת אשתו. אחר-כך הת-ברר לי שהוא הזמין אותי לביתו כשאשתו היתה בבית-חולים וילדה שם את בנו. אני הסתכלתי עליו, אבל לא אמרתי לו דבר. הוא ראה שאני מסתכלת עליו, אבל עשה את עצמו כאילו אינו רואה אותי. הוא לא רצה שיהיו לו בושות על-ידי אשתו.

חורתי הביתה והתחלתי לבכות. לא היה לי נעים לפגוש את הגבר, שהאמנתי והתמסרתי לו, הולך עם אשתו. אני כל הזמן חשבתי שהוא לא נשוי, ושהוא אוהב אותי ורוצה לשאת אותי לאשה.

רק נחמה אחת נותרה לי. חשבתי שבגלל המקרה הזה אקבל הרבה כסף בתור פיצוי-

להם. ההורים שלי צעקו עלי ושאלו אם זה נכון. אמרתי להם שכן, וסיפרתי מה קרה ביני ובין האו"מניק.

הם לקחו אותי, והלכנו למשרה. שם סיפרתי לטושים מה קרה, והם הזמינו אותי לחקירה.

הוא נשאר גיטלמן עד הסוף וסיפר את האמת. אחר-כך הוא הבטיח להורים שלי שהוא ישלם להם פיצויים בעד כל מה שעשה לי, ובגלל הבושה שנגרמה להם. כי כל השכונה התחילה לדבר עלי דברים לא יפים, שאני שכבתי עם גוי ושעוד כמה חודשים יהיה לי ממזר מה-או"מניק ההוא.

אבא שלי נהיה חולה מרוב בושה. הוא שוכב במיטה ומתבייש להראות עצמו ברי-חוב, כי כל האנשים מצביעים עליו ואומ-רים: "מסכן זה, הבת שלו בהריון מה-או"מניק."

בינתיים חשבנו מה לעשות, כי אבא שלי אמר שלא טוב שהילד יולד בלי אבא. הוא הציע שאני אתחתן עם רפי, החבר שלי, שאני מכירה מילדות. בהתלה חשבתי שאני אתחתן איתו, ולילד שלי יהיה אבא וגם נוכל להסתדר